

[Henrik Toft]

rigeret for opgaveændringer og arbejdstidsforkortelser.

Med et 1980-indeks på 100 er udgifterne budgetteret til i 1988 at være 108,3, og det er altså mit udgangspunkt for den talmagi, som jeg her er blevet beskyldt for.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Henrik Toft, at jeg kender naturligvis disse tal, og den diskussion, der nu udspiller sig om disse forhold, er en diskussion, der har udspillet sig så mange andre gange i salen.

Men når det er sådan, at udgiftspresset stiger stærkere, kan det jo ikke nytte noget at møde med de tal, der fortæller, at der er et større ressourceforbrug, for hvis stigningstakten i udgiftspresset er større, kan vi godt komme til det resultat, at vi efter 7-8 års forløb har et relativt dårligere sygehusvæsen, end vi havde i 1980.

Det, vi taler om i dag, er de fakta, der er kommet frem, efter at amtskommunerne har lagt deres budget under de stramme økonomiske forhold, og jeg ser frem til at kunne dokumentere over for hr. Henrik Toft under det kommende udvalgsarbejde, at vores påstand om, at en række amtskommuner har gennemført faktiske nedskæringer på sygehusvæsenet af økonomiske grunde, er rigtig.

Sundhedsministeren (Agnete Laustsen):

Jeg skal ikke på nogen måde kommentere hr. Henning Rasmussens indlæg, men vil blot berøre en ting, som jeg ikke synes ved denne lejlighed kan stå uimodsagt, nemlig den, at hr. Henning Rasmussen tillader sig at sige, at fru Birgith Mogensen og undertegnede skulle gøre sig skyldig i, jeg tror sågar, hr. Henning Rasmussen brugte ordet »historieforfalskning«. Det er et barsk ord at bruge, og derfor vil jeg meget gerne læse op for hr. Henning Rasmussen, hvad jeg sagde i mit indlæg. Jeg sagde:

»Lad mig endelig én gang for alle afvise myten om, at en borgerlig regering presser på for at få indført brugerbetaling i sygehusvæsenet. Regeringen har ikke og har aldrig haft planer om at afskaffe retten til gratis behandling på vore sygehuse.«

Hr. Henning Rasmussen talte om brugerbetaling inden for sundhedsvæsenet og nævnedes bl.a. det, som har været på tale engang, nemlig betaling for recepter.

Jeg vil også gerne give hr. Henning Rasmussen ret så langt, som at Finansministeriet tidligere har overvejet andre af de forslag, som her blev nævnt, men jeg vil gerne sige til hr. Henning Rasmussen – og det er ikke uvæsentligt – at disse forslag har aldrig været fremsat. Mine bemærkninger gik på behandlingen inden for sygehussektoren.

(Kort bemærkning).

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Da vi nu åbenbart skal snakke kommunaløkonomi, undrer det mig, at hr. Henning Rasmussen ikke finder det rigtigt at afvente et virkelig sagligt bedømmelsesgrundlag for, hvordan prioriteringen af opgaverne bør ske set i forhold til de til rådighed værende beløb. Når jeg siger det på den måde, er det, fordi hr. Henning Rasmussen ikke kan være ubekendt med, at en generel skattestigning, som der måske kunne være god grund til for at skaffe penge til behovet, uvægerlig vil gå mere ud over de små indkomster end over de store, takket være det vedtagne skrå skatte-loft.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg vil gerne sige til fru Dagmar Mørk Jensen, at naturligvis vil vi vente og se, hvad udvalget kommer til af resultater, men det, der er til diskussion i dag, er de konstaterede nedskæringer på budgetterne for 1988. Dem behøver vi ikke yderligere dokumentation for. De er jo en kendsgerning.

Dernæst vil jeg sige til sundhedsministeren, at det var interessant at få at vide, at regeringens tilsagn om, at man ikke vil presse på, som det blev sagt, for at få indført brugerbetaling, gælder for sygehusvæsenet. Det skal vi vide at bore nærmere i.

Så vil jeg sige, at jeg ved godt, at forslaget om at skaffe 1.100 mio. kr., ved at patienterne skulle betale for bestemte behandlinger på vore sygehuse, ikke blev fremsat i folketingssalen, men den daværende indenrigsminister havde et færdigt forslag, og den daværende